

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

นโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเริ่มมีความชัดเจนยิ่งขึ้นจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 284 ที่กำหนดให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง รวมทั้งกำหนดการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 แต่ปัจจุบันปี 2559 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้สุทธิร้อยละ 28.16 เท่านั้น ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม การกระจายอำนาจได้ดำเนินการต่อเนื่อง โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 78 กำหนดว่ารัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดยกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งพาตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้นและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ยังได้กำหนดไว้ในหมวด 14 รวม 10 มาตรา ตั้งแต่มาตรา 281-290 สรุปว่า รัฐต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นและมีหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ชัดเจน สอดคล้องเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำกับดูแลมีมาตรฐานกลางเพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกปฏิบัติเอง โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความแตกต่างในระดับของการพัฒนาและประสิทธิภาพในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ โดยไม่กระทบต่อความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดให้มีกลไกการตรวจสอบการดำเนินงานโดยประชาชนเป็นหลัก (คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการปกครองท้องถิ่น. 2559 : 2-3)

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้ประกาศราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2542 กำหนดให้มีคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองเป็นสำคัญและมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่หลายประการ ซึ่งประการหนึ่งต้องจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการฯ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ. 2542 : 63-64)

มาตรา 30 แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินการดังนี้

1. ให้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะที่รัฐเปิดดำเนินการอยู่ภายในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาดังนี้

1.1 ภารกิจที่เป็นการดำเนินการค้าระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภารกิจที่รัฐให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

1.2 ภารกิจที่รัฐให้บริการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกระทบถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

1.3 ภารกิจที่เป็นการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

2. กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ชัดเจน โดยระยะแรกอาจกำหนดภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แตกต่างกันได้ โดยให้เป็นไปตามความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ต้องพิจารณาจากรายได้และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จำนวนประชากร ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตลอดจนคุณภาพในการให้บริการที่ประชาชนจะได้รับ ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาสิบปี

3. กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ให้รัฐทำหน้าที่ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ

4. กำหนดการจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุนและรายได้อื่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าและโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้าโดยการจัดสรรสัดส่วนที่เป็นธรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและคำนึงถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นด้วย

มาตรา 32 กำหนดให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจฯ จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. กำหนดรายละเอียดของอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบจะต้องดำเนินการ

2. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการในการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรให้เพียงพอแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่กำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งนี้ต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐในการให้บริการสาธารณะเป็นส่วนรวมด้วย

3. รายละเอียดเกี่ยวกับการเสนอให้แก้ไขหรือจัดให้มีกฎหมายที่จำเป็นเพื่อดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. จัดระบบการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการกำหนดนโยบายและมาตรการการกระจายบุคคลจากราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไปสู่ท้องถิ่น

แผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดรายละเอียดวิธีปฏิบัติและกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบรวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการให้ชัดเจนด้วย

เมื่อมีการรัฐประหารในปี 2549 ยกเลิกรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 และประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 พบว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่ยังสานต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 เรื่องการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและสิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังได้แก้ไขปรับปรุงในบางมาตราเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น (มาตรา 290) จัดทำประมวลกฎหมายท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นสามารถร่วมกันจัดทำบริการสาธารณะได้และตัดถ้อยคำ “ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ” ที่มีผลต่อการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนออกไปหลายมาตรา

ภายหลังการรัฐประหารกลางปี 2557 โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญชั่วคราว พ.ศ. 2557 ขณะที่มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ พร้อมกับการประกาศยุทธศาสตร์และแนวทางการขับเคลื่อนเพื่อปฏิรูปประเทศ โดยในวันที่ 6 ตุลาคม 2557 มีการแต่งตั้งสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) ขึ้นมารับผิดชอบภารกิจเสนอแนวทางปฏิรูปและเมื่อ สปช.หมดวาระไปก็ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีใน 5 ตุลาคม พ.ศ. 2558 แต่งตั้งสมาชิก

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) ขึ้นมาับภารกิจผลักดันงานปฏิรูปประเทศต่อไป ซึ่งรวมถึงการปฏิรูปด้านการปกครองท้องถิ่นอันถือเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญด้วย (วิกิพีเดีย. ออนไลน์. 2559)

ในระหว่างนี้ คสช. ได้มีคำสั่งให้ยุติการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ครบวาระทั้งหมดและแต่งตั้งข้าราชการทำหน้าที่แทน ต่อมา มีการแก้ไขคำสั่งให้เป็นว่าในกรณีหมดวาระให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นชุดเดิมรักษาการไปก่อน แต่ไม่ให้มีการเลือกตั้งใหม่จนกว่าจะมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ อีกทั้งได้ใช้อำนาจตามมาตรา 44 ปลดนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปหลายครั้ง (ประชาชาติธุรกิจ. ออนไลน์. 2559)

ขณะเดียวกัน หนึ่งในยุทธศาสตร์และแนวทางการขับเคลื่อนเพื่อปฏิรูปประเทศตามแผนการของรัฐบาลชุดปัจจุบันคือการปฏิรูปด้านการปกครองท้องถิ่น โดยระบุเหตุผลสำคัญว่าเพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารงานทั้งในระดับบุคคล ระดับโครงสร้าง ระดับภาระอำนาจและระดับภารกิจที่ดำเนินมายาวนานตั้งแต่การประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปี 2540 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และโดยที่ข้อมูลกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2558 ระบุว่าประเทศไทยมีจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) รวมทั้งสิ้น 7,853 แห่ง จำแนกเป็นองค์กรบริหารส่วนจังหวัด 76 แห่ง เทศบาล 2,440 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 5,335 แห่ง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษจำนวน 2 แห่ง ด้วยรูปแบบและจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีจำนวนมาก จึงทำให้แนวทางปฏิรูปโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์กรส่วนท้องถิ่นระดับต่ำกว่าจังหวัดมุ่งไปสู่ทิศทางการยกฐานะอบต.เป็นเทศบาลหรือการควบรวม อปท.แล้วยุบเลิกการปกครองรูปแบบ อบต. ทั้งหมด (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. ออนไลน์. 2559)

อำเภอเกาะกูดมีจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 2 แห่ง คือองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะกูดและองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะหมาก เมื่อหันไปพิจารณาสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของอำเภอเกาะกูด ที่เป็นพื้นที่ห่างไกลอีกทั้งมีหลากหลายชาติพันธุ์หลายภาษาและมีความยากลำบากในการเดินทาง ในขณะเดียวกันพบว่าเกาะกูดมีความเป็นชุมชนสูงมากมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารกับชาวบ้านสูงชาวบ้านในชุมชนสามารถเข้าถึงผู้นำท้องถิ่นได้ทุกเมื่อหากมีข้อสงสัยหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมไม่เกี่ยงว่าจะเป็นชาติพันธุ์อะไร ซึ่งแตกต่างจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งอื่น ๆ เพราะส่วนมากผู้บริหารท้องถิ่นที่เข้ามาสู่อำนาจแล้วมักจะลืมตัวเองลืมว่าเคยเป็นใคร ชาวบ้านในชุมชนจะพบที่ตื้อจนดล้งหน้าที่สำคัญกลายเป็นคนที่ถือตัวตามยศถาบรรดาศักดิ์ที่มี แต่ที่เกาะกูดไม่ใช่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นของชุมชน ชาวบ้านทุกคนมีสิทธิที่เท่าเทียมกันไม่ว่าจะจนหรือรวยหรือต่างชาติพันธุ์ โดยทั่วไปอำเภอเกาะกูด ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยรวม 24 เกาะ โดยแบ่งเป็น 3 หมู่เกาะใหญ่ ๆ ได้แก่

1. หมู่เกาะกูด มี 3 เกาะ ประกอบด้วย เกาะกูด เกาะแรดและเกาะไม้ซี้
2. หมู่เกาะหมาก มี 9 เกาะ ประกอบด้วย เกาะหมาก เกาะยั้งใน เกาะยั้งนอก เกาะผี เกาะขาม เกาะกระดาด เกาะนก เกาะนอกและเกาะใน
3. หมู่เกาะรัง มี 12 เกาะ ประกอบด้วย เกาะรังใหญ่ เกาะรังเล็ก เกาะตื้น เกาะกระ เกาะเทียน เกาะทองหลาง เกาะมะปริง เกาะยักษ์ เกาะกำป็น เกาะใหญ่ เกาะกลางและเกาะเล็ก

จากการลงพื้นที่วิจัยพบว่าปัจจุบันชาวเกาะกูดยังดำรงชีพด้วยการประมงชายฝั่ง เกษตรกรรม ทั้งสวนยางพารา สวนมะพร้าว แซมสวนผลไม้เล็กน้อย สำหรับการปกครองของอำเภอ มี 2 ตำบล 8 หมู่บ้าน ได้แก่ ตำบลเกาะกูด มี 6 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่บ้านคลองหินดำ หมู่ที่ 1 หมู่บ้านคลองเจ้า หมู่ที่ 2 หมู่บ้านอ่าวใหญ่ หมู่ที่ 3 หมู่บ้านสลักอวน หมู่ที่ 4 หมู่บ้านอ่าวพร้าว หมู่ที่ 5 และหมู่บ้านอ่าวสลัด หมู่ที่ 6 ส่วนตำบลเกาะหมาก มี 2 หมู่บ้าน หมู่บ้านอ่าวนิค หมู่ที่ 1 และหมู่บ้านแหลมสน หมู่ที่ 2

อย่างไรก็ตาม มีการตั้งข้อสังเกตต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อข้อเสนอการปฏิรูปด้านโครงสร้างและอำนาจหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยการ “ยกฐานะ” หรือ “ควบรวม” ดังกล่าว ดังนั้นจากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนและการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นประโยชน์ที่สำคัญ การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นจะดีกว่ารูปแบบเดิมหรือไม่อย่างไร เป็นคำถามที่โยหาคำตอบอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษา อำเภอเกาะกูด จังหวัดตราด นี้ขึ้นมา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเกาะกูด จังหวัดตราด
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเกาะกูด จังหวัดตราด

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตในด้านช่วงเวลาของการศึกษา

เริ่มศึกษาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2558 จนถึง พ.ศ. 2559 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้ามาบริหารประเทศและมีนโยบายปฏิรูปประเทศไทยที่เร่งด่วนและจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดดำเนินการ 11 ด้าน หนึ่งในนั้นก็คือการปฏิรูปองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2. ขอบเขตของพื้นที่ที่จะศึกษา

การศึกษานี้ใช้พื้นที่อำเภอเกาะกูดทั้ง 8 ชุมชนเป็นหน่วยในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย 2 ตำบล 8 หมู่บ้าน ได้แก่ ตำบลเกาะกูด มี 6 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่บ้านคลองหินดำ หมู่ที่ 1 หมู่บ้านคลองเจ้า หมู่ที่ 2 หมู่บ้านอ่าวใหญ่ หมู่ที่ 3 หมู่บ้านสลักอวน หมู่ที่ 4 หมู่บ้านอ่าวพร้าว หมู่ที่ 5 และหมู่บ้านอ่าวสลัด หมู่ที่ 6 ส่วนตำบลเกาะหมาก มี 2 หมู่บ้าน หมู่บ้านอ่าวนิคม หมู่ที่ 1 และหมู่บ้านแหลมสน หมู่ที่ 2

3. ขอบเขตในด้านประชากร

งานวิจัยนี้ใช้ประชากรในการศึกษาได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในพื้นที่อำเภอเกาะกูดจังหวัดตราด ซึ่งมีจำนวน 1,046 คน (สำนักทะเบียนราษฎร์อำเภอเกาะกูด. 2559 : 6)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. คาดว่าผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่จะนำไปเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะกูด เป็นต้น
2. คาดว่าผลการวิจัยจะทำให้ได้ทราบปัญหาและอุปสรรคของการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวทางการแก้ไขปัญหา

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะกำหนดนิยามศัพท์เบื้องต้นไว้ดังนี้

อายุ หมายถึงจำนวนปีที่นับตั้งแต่การแจ้งเกิด

อาชีพ หมายถึงงานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ เช่น ชาวประมง ชาวสวน ค้าขายหรือรับราชการ

การศึกษา หมายถึงการศึกษาเล่าเรียนที่แบ่งเป็นระดับชั้น เช่น ประถม มัธยม ปวช/ปวส หรือปริญญาตรี

รายได้ หมายถึงเงินหรือค่าตอบแทนที่ได้รับจากการการทำงานหรือการประกอบกิจการ

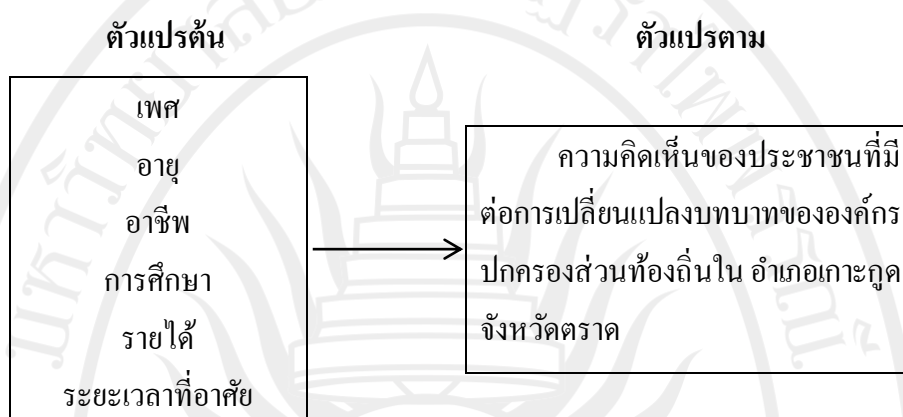
ความคิดเห็น หมายถึงข้อวินิจฉัยหรือความเชื่อที่แสดงออกตามที่เห็น รู้หรือคิด

เพศ หมายถึงความเป็นหญิง ความเป็นชาย ที่ถูกกำหนดโดยสรีระหรือความประสงค์ของเจ้าของสรีระนั้น

บทบาท หมายถึงการทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการสำรวจองค์ความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน อำเภอกะกูด จังหวัดตราด

จากภาพประกอบ 1 พบว่ากรอบแนวคิดเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรต้น และตัวแปรตาม โดยที่ตัวแปรต้น ประกอบด้วย อายุ อาชีพ การศึกษา และรายได้ ส่วนตัวแปรตาม คือบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงอำเภอกะกูด จังหวัดตราด และความคิดเห็นของประชาชนประชาชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอกะกูด จังหวัดตราด